

[Birthe Rønn Hornbech]

ældres revselsesret over for egne børn, og vil ministeren bekræfte, at skub og puf over for andre personer end egne børn efter retspraksis i visse tilfælde er blevet betragtet som vold, der er blevet idømt straf for?»

Begrundelse

De senere dages pressede debat kunne efterlade det indtryk, at forældres vold mod børn uden videre er straffrit.

Svar (22/6 94):

Justitsministeren (Stavad, fg.):

Efter retspraksis falder visse former for legemlig afstraffelse af børn som led i opdragelsen uden for anvendelsesområdet af straffelovens § 244 om vold.

Den nærmere afgrænsning af det straffri område afhænger af en konkret vurdering af omstændighederne i den enkelte sag. I grænseområdet kan voldens karakter, barnets alder m.m. og årsagen til revselsen have betydning.

En gennemgang af retspraksis synes imidlertid at illustrere, at domstolene til stadighed har indsnævret det straffri område for forældres afstraffelse af børn. Denne udvikling afspejler ændringer i samfundets almindelige syn på udøvelse af vold over for bl.a. børn, således som det også er kommet til udtryk gennem den i 1985 gennemførte tilføjelse til myndighedsloven om, at forældremyndighed medfører pligt til at beskytte barnet mod fysisk og psykisk vold og anden krænkende behandling. Ændringer i det almindelige syn herpå vil antagelig også i fremtiden kunne medføre indskrænkning af det straffri område.

Det kan i øvrigt oplyses, at skub og navnlig puf ikke generelt kan antages at falde inden for det strafbare område, da udtrykket »øve vold« i straffelovens § 244 forudsætter, at handlingen kan betegnes som et legemsangreb og dermed ikke er helt ubetydelig eller bagatelagtig.

Om skub eller puf, der har karakter af et legemsangreb, kan anses for straffri legemlig afstraffelse som led i opdragelsen af et barn, afhænger som nævnt af en konkret vurdering, hvorved ikke blot voldens karakter, men også barnets alder m.m. og årsagen til revselsen kan have betydning.

Referat og gennemgang af nyere retspraksis på dette område falder uden for de rammer, der gælder for besvarelsen af et S-spørgsmål.

Emnet er imidlertid indgående behandlet af lektor, lic.jur. Jørn Vestergaard i en artikel: »Afskaffelse af »revselsesretten« – om betydningen af den særlige bestemmelse i myndighedslovens § 7, stk. 2.« Den pågældende artikel er offentliggjort i Kriminalistisk Instituts årbog for 1993, s. 21-53. Årbogen er sendt til Folketingets Retsudvalg i maj 1994.

Spm. nr. S 1395

Til statsministeren (8/6 94) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil statsministeren nærmere uddybe, på hvilke områder statsministeren mener, at Venstres udlændingepolitik strider mod internationale forpligtelser, og hvorfor statsministeren ikke mener, at udlændingepolitik må gøres til et spørgsmål i folketingsvalgkampen på linje med alle andre?«

Begrundelse

I en samtale på TV 3 med Ellemann-Jensen den 6. juni 1994 forsøgte statsministeren bl.a. igen at skabe tvivl om, hvorvidt Venstres politik er i overensstemmelse med menneskerettighederne, idet statsministeren ifølge båndudskrift sagde: »Jeg har jo noteret mig, at flygtningetemaet vil man fra Venstres side igen gøre til et stort tema i en kommende valgkamp, og jeg har også noteret mig, at man ikke mener, at vi skal overholde de grundregler, vi kender i de internationale konventioner, dvs. give danske flygtninge, når den nuværende asyllovgivning om midlertidigt ophold udløber, så give dem rettighederne til at få behandlet deres sag hver for sig . . .«.

Da det ikke er første gang, statsministeren forsøger sig med den slags udokumenterede påstande, er det på tide, at Folketinget gøres bekendt med, om statsministerens påstande bygger på uvidenhed eller fremsættes mod bedre vidende eller blot er udtryk for almindelig socialdemokratisk mudderkastning.

Statsministeren har indtil flere gange gennem dagspressen og i ordførertaler haft mulighed for at få kendskab til Venstres udlændingepolitik, der bygger på landsmøderesolutionen fra september 1993, hvoraf det fremgår, at Venstres grundlag er vore internationale forpligtelser. Som det er fremgået af både den skrevne og den elektroniske presse, blev resolutionsforslaget fremsat af Venstres ordfører